

КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ КРАЄЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ Підпорядк. Кременчуц. міському відділу культури (Полтав. обл.). Засн. 1937 на основі колекцій місц. учител. інституту та відділу нар. освіти у приміщенні однієї з синагог, спорудженої 1910. Під час 2-ї світової війни будівлю музею зруйновано, фонди пограбовано. 1966 прийнято постанову РМ УРСР про відновлення діяльності у колиш. будинку І. Володарського (1916; нині вул. Жовтнева, № 2). Лише 1975 музей відкрито для відвідувачів (як істор.-краєзнавчий). Від 1992 — сучасна назва. Нині у фондах — понад 63 тис. експонатів. Експозиція, яка висвітлює теми з природн. та істор. краєзнавства, розташ. у 11-ти залах, з них 2 — виставкові. Є наук. бібліотека (бл. 7,5 тис. прим.) й архів (бл. 400 справ). Природа Кременчуччини представлена декількома напрямками, починаючи від геол. історії краю та закінчуючи сучас. флорою та фауною. За обсягом експонатів палеонтол. колекція К. к. м. — найбільша в Полтав. обл. Тут виставлені моховатки, губки, молюски, брахіоподи, зуби гігант. кархародонів. Серед рідкіс. зразків плейстоцен. фауни — рештки печер. гієни. Сучасну флору та фауну краю розкривають діорами з числен. чучелами птахів, звірів і риб. Зберігається велика колекція мінералів і гірських порід, а також унікал. зразок викоп. бурштину вагою 525 г. Археол. колекція, яка нараховує бл. 6 тис. предметів, охоплює часовий діапазон від муст'єр. доби палеоліту до пізнього середньовіччя: неоліт. знахідки дніпро-донец. культури, комплекс рогових мотик середньостогів. культури у поєднанні з кістками свій. коня, комплекс черняхів. посуду з дит. поховання кін. 4 — поч. 5 ст.,

давньорус. посуд, прикраси, енколпійон тощо. У залі «Кременчук на межі 19 — 20 ст.» — фотографії, документи, пошт. листівки, особисті речі та предмети побуту кременчужан різних соц., етніч. і реліг. груп. Відтворено фрагмент старої вулиці з бруківкою, афіш. тумбою та вулич. гасовим ліхтарем, інтер'єри вітальні з меблями класич. стилю, кахел. грубою, великою кількістю порцелян. посуду і столового срібла та кабінету господаря будинку з письм. столом, друкар. машинкою, цінними книгами, фотографіями, годинником, зруч. напівкріслами. У залі «Велика Вітчизняна війна» створ. діораму «Визволення Кременчука від фашистських загарбників». Презентовано 32 альбоми, де зібрано матеріали про загиблих у роки війни кременчужан. Під час проведення екскурсій і заходів, присвячених подіям цього часу, використовуються 20 відеофільмів. Створена 1991 постійно діюча виставка «Цього забути не можна!» про в'язнів концтаборів і оstarбайтерів — жит. Кременчука — донині є найінформативнішою з цієї теми в Україні. Наукові працівники беруть участь в міських, обл. і заг.-укр. наук.-практич. конф. Директор — А. Гайшинська.

Рекомендована література

1. Кременчуцький історико-краєзнавчий музей. Х., 1975;
2. 1987;
3. Кременчуцький краєзнавчий музей. 25 років. Кременчук, 1999.

І. М. Соколова, Л. В. Гришко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кременчуцький краєзнавчий музей / І. М. Соколова, Л. В. Гришко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1988>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).